

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Břeclavi – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. prosince 2022 v Břeclavi v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Pavla Beránka a přísedících Ludmily Myslivečkové a Bc. Blaženy Švestkové,

takto:

Obžalovaný

mladistvý T. H.,

narozený XXXXX, XXXXX XXXXX – XXXXX, trvale bytem XXXXX,

je vinen, že

v přesně nezjištěnou dobu minimálně od 14. 1. 2021 do 22. 8. 2021 v XXXXX na ulici XXXXX a ve XXXXX na ulici XXXXX, vykonal opakovaně, nejméně v deseti případech, oboustranně chtěnou vaginální soulož s nezletilou A. Š., nar. XXXXX, ačkoliv věděl, že poškozená v době soulože nedovršila patnácti let věku, kdy k pohlavnímu styku došlo bez použití násilí, či jiné formy donucení, oboustranně a dobrovolně,

tedy

s dítětem mladším patnácti let vykonal soulož,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Prudilová.

čímž spáchal

provinění pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 31 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání

8 (osmi) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 33 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. se výkon trestního opatření odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená A.Š., narozená XXXXX, trvale bytem XXXXX, **odkazuje** s nárokem na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dne 10. 11. 2022 podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Břeclavi obžalobu na mladistvého T.H. pro skutek popsany ve výroku tohoto rozsudku, v němž bylo spatřováno provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Oproti skutku popsanému ve výroku tohoto rozsudku měl mladistvý podle podané obžaloby dále nejméně ve dvou případech v úmyslu uspokojení svého pohlavního pudu požadovat po poškozené, aby „ho vykourila“, přičemž si ji přistrčil k sobě a poškozená provedla felaci s vyvrcholením do jejích úst.
2. Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Bylo zjištěno, že poškozená a mladistvý se seznámili na XXXXX srazu v srpnu 2020. Následně si začali psát na messengeru a v lednu 2021 spolu začali chodit. Dále bylo zjištěno, že nejméně v době od 14. 1. 2021 do 22. 8. 2021 v XXXXX na ulici XXXXX a ve XXXXX na ulici XXXXX došlo mezi poškozenou a mladistvým nejméně v deseti případech k oboustranně chtěné vaginální souloži, ačkoliv mladistvý věděl, že poškozená v té době ještě nedovršila věku 15 let. K pohlavnímu styku přitom došlo dobrovolně, bez použití násilí či jiné formy donucení.
3. Obžalovaný mladistvý se ke spáchání skutku doznal, nesouhlasil však s některými skutečnostmi uvedenými v obžalobě. Není pravdou, že chtěl dvakrát po poškozené, aby mu ho vykourila, přičemž si ji měl přistrčit k sobě a poškozená měla provést felaci s vyvrcholením do jejích úst. Jinak je to všechno pravda. Tři měsíce vztahu byly úžasné, bez problémů, nehádali se. Postupem času se však začali dennodenně hádat ohledně každé maličkosti. Vyhrožovala mu tím, že když jí dá konec, tak se zabije, bál se to ukončit. Soulože byly pravidelné, bylo to pokaždé dobrovolné z obou stran. Nikdy u ní nezaznamenal nějaký odpor nebo nesouhlas. Když viděl, že jí to bolelo, přestal a zeptal se jí. Nejdříve nezletilou odmítl kvůli věku, ale bavili se dál. Pak se do ní zamiloval a přestal cokoli řešit. Chodili spolu necelých 8 měsíců od ledna 2021. Pohlavní život začali vést někdy už v tom lednu, vídali se spolu skoro pořád, ale nebylo to za účelem toho, aby spolu spali. Spali spolu různě,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Prudilová.

bylo to spíše vícekrát než desetkrát, ale přesně to netuší. K souložím docházelo v XXXXX a ve XXXXX, bylo to buď u něj doma, nebo u ní doma. Nikdy tomu nebyl nikdo přítomen. Pokud se týká felace, jednou to zkusila, ale nechytal ji za hlavu, ani se do ní nechtěl udělat. Chtěli to jednou vyzkoušet, netuší, proč poškozená uváděla, že ji nutil k felaci. Samotný rozchod neprobíhal v klidu. Vztah ukončil on, už nedával ty hádky a udobřování, bylo to pořád dokola. Skutečnost, že spolu měli pohlavní styk, vyšla najevo tak, že poškozená asi tři dny tvrdila, že ji znásilnil, že ji ve vztahu mlátil, všude se ho snažila zničit, ponižit, zničit jeho pověst, aby mu nikdo nevěřil. Nikdy ji fyzicky nenapadl. Když si oblékl mikinu, rozmáchl se rukou, uhodil ji do ramene, ale hned se jí omluvil. Není si vědom toho, že by ho poškozená po rozchodu vydírala, když to zjistil, narychlo mu ukázala nějaký výstřížek chatu, měl to být důkaz, nestihl si to ani přečíst.

4. Poškozená A.Š. vypovídala jako svědek již v přípravném řízení a její výpověď byla následně čtena u hlavního líčení za podmínek stanovených v § 102 odst. 2 trestního řádu. Poškozená uvedla, že s mladistvým se seznámila na XXXXX srazu v srpnu 2020. Seznámení proběhlo tak, že se tam s nimi začal bavit, bavil se spíše s její kamarádkou a přes ni se s ním začala bavit i ona. Jednou spala u kamarádky, která měla na videohovoru právě mladistvého, a tak se s ním dala do řeči a od té doby si začali psát přes messenger. Vídala ho asi jedenkrát týdně na těch srazech. Asi po půl roce psaní a setkávání spolu začali chodit. Vídali se tak 1x týdně. Asi měsíc od začátku společného chození se spolu vyspali. Byl to společný nápad. Mladistvý věděl, že jí ještě není 15 let, mluvili o tom a také si o tom psali na messengeru. Začali spolu chodit v lednu 2021 a k prvnímu pohlavnímu styku došlo v únoru 2021. Do té doby s nikým nespala, byla to klasická soulož s kondomem. Od té doby spolu mohli spát více jak 10x, ale přesně to neví. U ní to bylo jen jednou a pak už to bylo jen u mladistvého doma. Nikdy u toho nebyl nikdo cizí. Nebylo to vždy dobrovolné, bylo to tak půl na půl. Když za ním jela do těch XXXXX, kolikrát ani netušila, že budou mít pohlavní styk nebo sex, nejela tam s tím úmyslem. V případech, kdy to nebylo dobrovolné, mu jedenkrát řekla: „Nech toho, prosím,“ a plakala u toho. To bylo ale už v době, kdy na ní ležel a vykonával soulož. On ale nepřestal a pokračoval dál. Nijak aktivně se tomu nebránila, ležela v té době na zádech, celé to mohlo trvat asi 5 minut. Mladistvý se jí za to nijak neomluvil, snad jen jednou na messengeru jí napsal něco v tom smyslu, no tak promiň, ale přeháníš to. Chtěl po ní i to, aby mu ho vykouřila, řekl jí „Vykuř mi ho.“ Držel jí hlavu a přistrčil si ji k sobě. Dělal to až do konce a udělal se jí do pusy. Mohlo to být tak 2x za tu dobu chození. Měli spolu i soulož zezadu, ale ne do zadku. Byl u toho i vulgární, mluvil sprostě. Byla do něj zamilovaná a věřila mu.
5. Soud dále provedl dokazování listinnými důkazy, zejména komunikací na messengeru mezi poškozenou a mladistvým, lékařskou zprávou, zprávou OSPOD a sdělením školy. Z komunikace na messengeru mezi poškozenou a mladistvým vyplývá, že poškozená a mladistvý měli první společný sex krátce poté, co spolu začali chodit, bavili se o něm a společně ho plánovali. Z komunikace dále vyplývá, že jednou došlo mezi poškozenou a mladistvým ve čtyři ráno, pravděpodobně poté, co již spolu večer měli sex, k souloži, s níž poškozená zcela nesouhlasila, ale vzhledem ke skutečnostem a okolnostem se nelze domnívat, že šlo o znásilnění. Navíc následující den si poškozená nejprve předešlý den nebo víkend pochvalovala a až následně po nějaké hádce vyšla ven s tím, že se jí to nelíbilo. Žádný další případ, kdy by s ní měl mladistvý sex proti její vůli, nebyl v prohledané komunikaci zjištěn. Z komunikace bylo rovněž zjištěno, že poškozená mladistvému napsala, že se chce naučit kouřit (orální sex), a že to byla právě poškozená, kdo často při komunikaci začínal ve svádění k sexu a v komunikaci často používal sprosté nadávky a hanlivé pojmenování.

6. Na základě provedeného dokazování má soud za jednoznačně prokázané, že mladistvý se dopustil skutku tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Mladistvý se k trestnému činu částečně doznal, přiznal, že s poškozenou měl vícekrát oboustranně chtěnou soulož a že věděl o tom, že poškozené ještě nebylo 15 let. Z důvodu nízkého věku poškozenou nejdříve odmítal, ale pak se zamiloval a přestal cokoliv řešit. Doznání mladistvého je podpořeno komunikací, která proběhla mezi poškozenou a mladistvým na messengeru, z níž vyplývá, že mezi nimi došlo opakovaně k pohlavnímu styku. Doznání mladistvého je rovněž v souladu s výpovědí poškozené, pokud jde o četnost a dobu, po kterou k souložím mezi nimi docházelo, a skutečnost, že mladistvý věděl, že poškozené v té době ještě nebylo 15 let. Výpovědi mladistvého a poškozené se však rozcházejí v tom, zda soulože byly pokaždé dobrovolné a zda mladistvý nutil poškozenou k felaci. Mladistvý obě tyto skutečnosti popřel a ani v rámci dokazování provedeného u hlavního líčení nebylo zjištěno, že by mělo mezi poškozenou a mladistvým k něčemu takovému dojít. Z komunikace na messengeru naopak vyplynulo, že to byla právě poškozená, kdo často sváděl mladistvého k sexu a kdo mladistvému napsal, že se chce naučit kouřit. Z celé komunikace mezi poškozenou a mladistvým byl zjištěn pouze jeden případ, při němž mělo dojít k souloži, s níž poškozená zcela nesouhlasila. Z obsahu komunikace nicméně lze dovodit, že k události došlo poté, co již mezi nimi předtím došlo k souloži. Další den si navíc poškozená nejdříve předchozí den pochvalovala a až později začala uvádět, že se jí to nelíbilo. Soud se proto v souladu se zásadou *in dubio pro reo* přiklonil k verzi mladistvého a část skutkové věty uvedené v obžalobě, podle níž měl mladistvý nejméně ve dvou případech, v úmyslu uspokojení svého pohlavního pudu, požadovat po poškozené, aby „ho vykourila“, přičemž si ji měl přistrčit k sobě a poškozená měla provést felaci s vyvrcholením do jejích úst, vypustil, neboť se jí nepodařilo provedeným dokazováním prokázat.
7. Po právní stránce soud posoudil jednání mladistvého jako provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že mladistvý minimálně v době od 14. 1. 2021 do 22. 8. 2021 vykonal s poškozenou opakovaně, nejméně v deseti případech, oboustranně chtěnou vaginální soulož, ačkoliv věděl, že poškozená v té době ještě nedovršila věku 15 let. Mladistvý tímto jednáním ohrozil zájem na ochraně mravního a tělesného vývoje dětí. Pokud jde o subjektivní stránku provinění, z výše popsaného jednání mladistvého je zřejmé, že mladistvý jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
8. Při úvaze o druhu a výši trestu za shora popsany trestný čin se soud řídil zásadami uvedenými v § 39 trestního zákoníku.
9. K osobě mladistvého bylo zjištěno, že mladistvý je svobodný, bezdětný, má přítelkyni. Studuje v XXXXX učební obor elektromechanik pro zařízení a přístroje se zaměřením na chladírenství. Mladistvý nemá v rejstříku trestů ani v evidenci přestupků žádný záznam. Ze zprávy školy vyplývá, že mladistvý patří k prospěchově lepším žákům. Počáteční problémy s chováním se po pohovoru s jeho matkou zlepšily.
10. Soud při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl jako k polehčující okolnosti k tomu, že mladistvý dosud vedl řádný život v tom smyslu, že se nedopustil žádného provinění ani přestupku. Dále soud přihlédl k tomu, že se mladistvý již v rámci přípravného řízení ke skutku doznal a spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení. Mladistvému naopak přitěžuje, že provinění páchal delší dobu při vědomí věku poškozené a že k souložím došlo opakovaně, nejméně v deseti případech. Z tohoto důvodu dospěl soud k závěru, že je třeba po delší dobu sledovat další vývoj a chování mladistvého, a proto v daném případě přistoupil k uložení trestního opatření, neboť uložení výchovného opatření se soudu s ohledem na okolnosti případu a shora popsané skutečnosti jeví jako příliš mírné. V souladu s § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. se trestní sazby stanovené v trestním zákoníku u mladistvých snižují na polovinu, přičemž však horní hranice trestní sazby nesmí převyšovat pět let a dolní hranice jeden rok. Mladistvý byl tedy ohrožen trestním opatřením

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Prudilová.

odnětí svobody v trvání 6 měsíců až 4 roky. S ohledem na dosavadní bezúhonnost mladistvého a okolnosti, za nichž bylo provinění spácháno, soud uložil mladistvému trestní opatření odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jehož výměra je jen lehce nad dolní hranicí zákonné trestní sazby. S ohledem na osobu mladistvého a jeho dosavadní způsob života je soud toho názoru, že na mladistvého současně není třeba působit přímým výkonem uloženého trestního opatření, a proto současně podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. rozhodl o odložení výkonu trestního opatření na dobu 18 měsíců, po kterou bude sledovat další chování mladistvého, především to, zda ve zkušební době vede řádný život a nedopouští se další protiprávní činnosti.

11. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč řádně a včas přihlásila poškozená A.Š., která svůj nárok odůvodnila tím, že v důsledku protiprávního jednání mladistvého utrpěla nemalé duševní útrapy a velké trauma, v důsledku čehož dochází k psychologovi a navštěvuje psychiatrickou ambulanci. Po nástupu poškozené do školy se u ní začala stále více projevovat sociální fobie, poškozená nedokázala být v prostředí spolužáků, přepadají ji nenadálé ataky úzkosti. Její újma tedy plyne z opakovaného strádání způsobeného narušením její tělesné i duševní integrity a znamenající omezení v jejím soukromém a rodinném životě. Vzhledem k tomu, že ve vztahu k nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy by bylo třeba v řízení provádět další dokazování, které by trestní řízení neúměrně protáhlo, což by bylo v rozporu s požadavkem na co nejrychlejší skončení celého trestního řízení, odkázal soud poškozenou podle § 229 odst. 1 trestního řádu s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Brně – soudu pro mládež prostřednictvím

Okresního soudu v Břeclavi – soudu pro mládež. Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) mladistvý pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) orgán sociálně právní ochrany dětí (§ 72 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb.),
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch, nebo v neprospěch mladistvého.

Právo odvolání nepřísluší osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

Břeclav 1. prosince 2022

Mgr. Pavel Beránek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Prudilová.